

мо, посредникътъ, гдѣто ни препоръчиха, е много достоенъ чилѣкъ, и той не ся уморява да тича подиръ тази работа; кадѣ не ходи клѣтникътъ? защото, казва, веднаждъ само като тя видѣлъ, ты му си вдъхналъ извѣнредна симпатія въ еърд-цето.

*Славчо.*

Ще ли ми намѣри пятнадесетъ хиляди франка, отъ които ся нуждая днесъ?

*Стрѣмчо.*

Ще; но съ нѣкои малки условія, които трѣба да пріемиешъ, ако искашъ да ти ся свърши работата.

*Славчо.*

Води ли тя той при оногози, който ще даде парытъ?

*Стрѣмчо.*

А, кадѣ ще мя води! Заимодавецътъ гледа да не чуе никой нищо за таз' работа; той ся кръе, както ся кръещъ и ты, гдѣто ся заимашъ. Всичко това сѫ, както разбрахъ, таинства много по глубоки отъ колкото си въображавашъ. Посредникътъ не-ще по никой начинъ да каже имято му; днесъ само ще вы заведе и двама вы да ся срѣщнете въ една чужда и непозната кѫща за да чуе самъ отъ устата ти какво имашъ и чий синъ си, а мыеля чи . . . щомъ чуе имято на баща ти, работата ще ся улесни.